

J . W . Q W E R T Y 0 8 / 2 0 0 6

J . W . Q W E R T Y

SPASITEL

Den za dnem, ráno co ráno, pokaždé, když se Zachariáš Nach probudil, cítil se hůř a hůř. Odbelhal se na záchod a zvracel. Dnes ale musel vypadat co nejlépe. Dnes byl jeho velký den. Jejich velký den. Celá ta léta bádání, tvrdé práce a odříkání se zúročila a vydala své plody. Dnes konečně předstoupí před zástupy svých věrných a oznámí jim tu dobrou zprávu.

Pohlédl do špinavého zrcadla. Zrak se mu zase zhoršil. Na jedno oko už skoro neviděl a druhým už jen matně rozeznával obrysy své zubožené tváře. Čistit si zuby už dávno nemělo smysl. I kdyby měl kartáček a trochu vody, byla by to zbytečná ztráta času. Vycenil opuchlé dásně a nahmatal jeden... dva... druhý zub při letmém doteku vypadl, cinknul o dno umyvadla a zmizel ve výlevce.

Slunce už vycházelo a zaplavovalo staré budovy. Jinovatka na nosnících jeřábů se vytrácela s prvními dopadajícími paprsky. Prázdné tanky od technických tekutin začaly vydávat pronikavý praskavý zvuk, jak se v nich začaly teplem rozpínat zbytkové výpary. To byly každodenní zvuky probouzející se továrny.

Zachariáš seděl na posteli, čelem ke dveřím. Oknem jeho pokoje ve staré továrně pronikalo dovnitř ranní slunce a příjemně mu prohřívalo bolavá záda. Rozjímání přerušilo zaklepaní na dveře.

„Uz je cas pane.“

„Děkuji.“

„Ten smoking vám sluší, pane.“

„Ano, děkuji. Vám to dnes také sluší Marxi. Máte nové oko, že?“

„Ano pane doblý postžech.“

„Popravdě, nebýt těch prasátek, co s ním na mě hážete, ani bych si ho nevšiml.“

„Je to plvotžidní sklo, pane,“ dodal Marx s úsměvem připomínajícím velmi staré rezavé hrábě a zacinkal na něj dlouhým nepěstěným nehtem.

Marx doprovodil Zachariáše Nacha k rezavým schodům. Zachariáš po nich vystoupil na neméně rezavou plošinu. Spíš tušil než viděl zástupy čekající dole na jeho slavnostní projev. Když ho uviděly, tlumený šum hovoru ve Velké hale číslo 2 utichl.

Zachariáš Nach vytáhl z náprsní kapsy smokingu včera napsaný projev, ale jakmile si uvědomil svou pošetilost, pousmál se sám sobě a vrátil ho zpět. Zhluboka se nadechl.

„Vážení přátelé, ghoulové, ghoulky, bratři a sestry. Sešli jsme se zde v dnešní slavnostní den. Mnoho let odříkání a tvrdé práce přineslo i přes mnohé oběti ne jednoho z nás své plody. Díky vám všem, kteří jste přiložili ruku k dílu, díky těm, kteří pro naši věc položili své životy se nám povedlo dokončit to, oč jsme tak dlouho usilovali. Jsem na vás hrdý!“

Ghoulové shromáždění dole ve velké hale spustili mohutný potlesk. Někteří tleskali s takovou vervou, že jim opadali zbytky masa z předloktí. Ti kteří mohli, pískali. Zachariáš Nach byl skutečně hrdý. Chtěl zamáčknout slzu dojetí, ale místo toho si vytlačil levé oko z důlku. To se chvíli houpalo na kusu tkáně a pak se utrhlo a spadlo mezi shromážděné posluchače.

„Dámy a pánové!“ promluvil opět Zachariáš Nach k davu, který ihned utichl.

„Dovolte mi, abych vám představil naše společné dílo, které nastolí svět takový, jaký jsme si vždy přáli,“ s těmito slovy pokynul směrem, kde tušil Marxe, který mezitím přešel na druhou stranu Velké haly číslo 2. Marx zatáhl za provaz držící oponu, ta s žuchnutím spadla na zem a odhalila velkolepé ghoulí dílo. G-BOMBU.

Denní rozkaz BOS ALPHA 2378/142.
Příjemce: pal. Maximus

Vojáci,

z dobře informovaných tajných zdrojů se velení Bratrstva dozvědělo, že početná ghoulská separatistická skupina v níže specifikovaném výzkumném komplexu vyvíjí zbraň hromadného ničení, která může mít nedozírné následky jak pro Bratrstvo, tak pro civilní obyvatelstvo.

Batalionu základny Alfa se dostalo té cti, prověřit aktivity výše uvedené ghoulské separatistické skupiny a informovat o výsledku nejvyšší velení BOS.

Váš úkol je prostý, průzkumná jednotka pod velením paladina Maximuse se přesune do sektoru poblíž výzkumného komplexu ghoulských separatistů a provede podrobný průzkum o jehož výsledku chci být neprodleně informován. Podrobnosti mise v příloze.

Rozchod.

Generál Barbecue v.r.

zpracovala: R. Huliheňová, písařka 2. stupně

Příloha:

Podrobnosti mise dle denního rozkazu BOS ALPHA 2378/142.

Okřídlený meč pod ozubenými koly se leskl na prsou energozbroje paladina Maximuse.

„Chlapi!“ zahřímal. „Jdeme do akce. Nemusím snad připomínat, že může jít o kejhák. Takže... všichni, opakují VŠICHNI si řádně zkontrolují zbraně a zbroj. Kdo něco nemá, urychleně si nafasuje u proviantáka. Komu něco nefunguje, okamžitě se hlásí na údržbě. Selenus je na ošetřovně, takže tady máme mladýho. Vid' mladej!“

Maximus se zamračil na vyplašeného holobrádka z přijímače. Ostatní vojáci se sborově zachechtali a prohazovali mezi sebou hanlivé poznámky, což mladíkovi na sebevědomí moc nepřidalo.

„Očekávám, že mu budete nápomocni,“ zpražil přítomné přísným pohledem paladin Maximus. Všichni zmlkli a postavili se ihned znovu do pozoru.

„Seřídte si chronometry,“ Pokračoval.

„Je přesně... 05-24. V 06-00 budou všichni ve výsadkových vozidlech. Jasný?“

„Pane, ano pane!“ zvolalo sborově nastoupené mužstvo.

„A ještě něco! Pokud někdo ještě nebyl na záchodě, okamžitě si tam zajde, ať to nedopadne jako minule. Rrrozchod!“

„Jako minule,“ prohodil při odchodu desátník Brutus na nováčka a ušetřil mu dobře mířenou tatrunku do zátylku. „Selenus byl zrovna na tento, když ho se staženýma kalhotama načapali smradlaví muťáci. Natrhli mu pěkně prdel!“

„Hele, dej mu pokoj a nestraš ho!“ zastal se nováčka mrňous Mrňous v lehké kožené zbroji.

„Nebo co? Si myslíš, že jsi velký zálesák co?“

Mrňous udělal dva rychlé kroky a než bys stačil říct švec, stál u Brutuse a pod krkem mu držel nůž. Z drobné ranky na Brutusově krku stékal pramínek krve. Chvilí si nehybně dívali do očí a pak Mrňous beze slov schoval nůž za opasek, otočil se a klidně odešel.

„Však počkej! Toho budeš litovat, ty zasranej skrčku!“ volal za ním Brutus.

Slunce vycházelo do ranních červánků. Dva lehké transportéry ozdobené zástavami bratrstva uháněly pustinou a zanechávali za sebou oblaka zvířeného prachu.

„Rudý úsvit. Dneska poteče krev,“ ušklíbl se Brutus na řidiče a ukázal východním směrem.

„Radši nekecej a naviguj,“ namítl řidič. Muži sedící na sedadlech za řidičem se na sebe zazubili.

Obrněné auto se vzápětí vyřítilo nad vrcholk duny a chvíli letělo vzduchem. Motor zařval, jak se kola náhle protočila naprázdno. Muži vzadu v transportním prostoru zařvali a žaludek se jim zvedl jako na horské dráze. Hlavy jim při dopadu udeřily o strop až to zadunělo. Jeli směle dál. Jen muži v transportním prostoru prolomili ticho, které tam dosud panovalo. Častovali Brutuse nadávkami a třeli si čerstvé boule.

Továrna byla na dohled. Mrňous se krčil v suché trávě a bystrým zrakem pozoroval její okolí. Z několika komínů se kouřilo a nedaleko továrny byla obora s brahmíny, ale jinak nebylo nikde ani živáčka.

Paladin Maximus rozděloval rozkazy:

„Dva odstřelovači. Jeden tam, druhý tam,“ ukázal na blížká návrší. Muži přikývli a odběhli.

„Tým Omega bude v záloze na osmi hodinách ve vzdálenosti 80 metrů od objektu. Tým Bravo půjde přímo. Držte se tak, ať máte slunce v zádech. Radiusi máme spojení?“

„Je mi líto pane,“ řekl Radius. „V oblasti je silné rušení.“

„No nevadí,“ povzdechl si nahlas Maximus a dodal:

„Rudá světlice - ústup, zelená světlice - útok.“

Velitelé obou týmů kývli hlavou.

„A ty mladej,“ otočil se k nováčkovi a položil mu svou mohutnou ruku na rameno, „budeš hlídat mobilní techniku,“ ukázal na oba transportéry.

„Vzduch je čistý Maximusi,“ řekl Mrňous, když se vrátil z krátké obhlídky.

„Dobrá jdi na to,“ poplácal Maximus Mrňouse po zádech. „A moc dlouho se tam nezdržuj Franku.“

„Jasně,“ mrkl Mrňous na paladina a opět hbitě zmizel v podrostu.

„Sákra, takový vedro a mě vypadlo chlazení!“ nadával Brutus, velitel týmu Omega na osmi hodinách od továrny, když se krčil se svými muži za zbytky oplocení, které kdysi lemovalo celou továrnu.

„Paladin říkal, že si to máš zkontrolovat, dokud jsme byli na základně.“

„Drž hubu Juventusi. Na Alfě to bylo v cajku. Asi se to rozkrápallo, když jsme žuchli s trandákem z toho kopce,“ obořil se Brutus na mladšího radistu.

„To zas budu mít večer pěknýho vlka,“ dodal. Muži se zachechtali.

„Kurvadrát, já se v tý konzervě snad upeču,“ přerušil opět ticho Brutus.

„Přesunem se blíž k továrně, tam je stín a aspoň nebudem muset tak kvaltovat až starej vystřelí zelenou.“

„Ale Brutusi,“ namítal marně Juventus, „Velitel jasně řekl, že máme být 80 metrů od objektu.“

„Kušuj!“ odbyl ho Brutus. „Chlapi! Deme!“

Brutus a tři těžkooděnci se zvedli a vydali se k továrně. Juventusovi, sklízejícímu pohledy opovržení, nezbylo nic jiného, než se také přidat.

Zachariáš Nach slyšel nadšení, které dole zavládlo. Všichni skandovali jeho jméno. Zvedl ruku, aby dav utišil a znovu promluvil:

„Všichni jsme jistě pyšní na naše společné dílo. Stálo nás hodně sil a trpělivosti, ale nyní je G-bomba dokončena. Naše technologie však nesmí sloužit jen nám a musíme se o ni podělit. Všichni, kteří přežili nukleární katastrofu, která proměnila naši Zemi ve vyprahlou pouštinu, jistě přivítají možnost rychlého a účinného mechanismu, pracujícího na principu technologie G.E.C.K., která v globálním měřítku umožní opětovné zúrodnění pouštiny a navrátí jí tak její původní podobu. Věřím, že tohle bude nový zlom v dějinách celého zbytku lidstva bez ohledu na rasu a vyznání.“

Zachariáš Nach za sebou při posledních slovech uslyšel nepatrné vrznutí. Otočil se tak prudce, jak jen mohl, což ve skutečnosti znamenalo, že se otočil docela pomalu.

„Nebojte se pane... ghoule,“ ozval se hlas malé siluety stojící teď před ním.

„Jmenuji se Francis Mrňous a jsem průzkumníkem jednotky Bravo, 8. batalionu Bratrstva oceli ze základny Alfa.“

Zachariáš Nach kývl unaveně hlavou na znamení souhlasu.

„Rád bych,“ pokračoval Mrňous, „s vaším svolením samozřejmě, informoval svého velícího důstojníka paladina Maximuse o vašich ušlechtilých záměrech.“

„Jistě,“ svolil Zachariáš Nach.

„Očekával jsem vás tu však poněkud... dříve,“ řekl Zachariáš Nach a vykuckal chumáč chlupů slepených slizem.

„Pověřil jsem totiž několik svých bratrů již před několika dny, aby zvěstovali naše záměry v blízkých osadách, žel... dosud se nevrátili,“ dodal smutně, odhodil chuchvalec na zem a utřel si zbytek slizu do smokingu.

„Rád bych s vaším velitelem, panem paladinem Maximusem pohovořil osobně, bude-li to možné.“

Mrňous se usmál a přikývl.

Paladin Maximus bedlivě sledoval továrnu. Nejvíce ze všeho mu vadilo čekání. V čekání je nejistota, která ho vždy ubíjela. Nikdy nepatřil mezi příliš trpělivé, nikdy však také nebyl přespříliš horlivý a díky svým zkušenostem a rozvaze se vypracoval až do hodnosti paladina Bratrstva. Po spáncích mu stékaly čůrky potu, ale z principu, nebo spíše ze zvyku, si nechával přilbu ve vozidle. Protřel si unavené oči. Náhle však zahlédl pohyb.

„Všichni na místa,“ křikl na odpočívající vojáky a pozvedl svou zbraň.

Od továrny se pomalu blížily tři postavy. Maximus zaostřil svůj okulárový teleskop a prohlédl si příchozí zblízka. Byl to Frank a dva ghoulové ve smokingu. Jeden bezzubý se skleněným okem, neustále hovořící ke druhému, kterému pro změnu oko chybělo úplně. Frank se usmíval a zamával na něj. Vždycky Franka obdivoval, jaký má ostrý zrak. Na takovou dálku by bez teleskopu sotva rozeznal jednotlivé postavy. Frank teď při chůzi znakovou řečí bratrstva oznamoval, že se není čeho obávat a nehrozí žádné nebezpečí, neboť vede přátele.

Maximus věděl, že může Frankovi naprosto důvěřovat a tak dal pokyn k zajištění zbraní a přikázal mladému, aby zaběhl pro oba odstřelovače. Nezbývalo mu opět nic jiného, než zase čekat. Chvilí bude trvat, než Frank se svými „průvodci“ dorazí.

„Máme už spojení Radiusi?“ otázal se.

Radius zavrtěl hlavou.

„Dobrá tedy, vystřelte červenou světlici, ať se Omega stáhne.“

„Světlice!“ zvolal Juventus.

„Zasraný slunko! Jaká to je? Zelená nebo červená?“ zaklel Brutus.

„Nevím. Z tohoto úhlu to není vidět. Myslím, že červená. Kdybychom zůstali na pozici, tak by to bylo lépe vidět,“ mžoural do slunce Juventus.

„Houby, je zelená!“ obořil se Brutus na Juventuse a odstrčil ho, až upadl na zem.

„Jdeme na to chlapi!“ zařval Brutus a mávl rukou.

Vběhli postranými plechovými dveřmi do obrovské haly plné ghoulů. Stěně po levici dominovala obrovská bomba s nápisem G.

„Já to věděl, ti šmejdi nás chtěou vyhladit.“ zařval Brutus na spolubojovníky a stiskl spoušť svého laserového gatlingu. Obrovský masakr začal. Bezbranní ghoulové neměli pražádnou šanci.

Paladin Maximus s sebou trhnul, když v dáli uslyšel zvuk střelby.

„Rychle do aut!“ zavelel mužům, „Ty tři loudaly nabere me po cestě.“

Brutus a jeho muži zprudka oddechovali, srdce jim bušily vzrušením jak o závod. Pancíře jejich energozbrojí byly téměř bezezbytku potřísněny ještě teplou ghoulí krví.

„Takhle jsme si už dlouho nezařádili, co chlapi?“ řval bojem vybuzený Brutus. „Húúúááá, to bylo maso!“ vycenil zuby. Oči měl doširoka otevřené a vypálil ještě několik dávek k zemi pokryté hromadami mrtvých těl a údů.

„Lepší než na střelnici!“ přizvukovali ostatní.

Juventus, kterému se konečně s obtížemi podařilo v těžké zbroji vstát, právě vešel malými dveřmi do haly, když venku před hlavním vstupem zaskřípěly brzdy obrněných vozů.

Brutus se pootočil a brodil se mrtvolami ke hlavnímu vstupu Velké haly číslo 2.

Široká vrata se rozevřela a dovnitř vstoupil paladin Maximus a jeho muži a s nimi dva ghoulové ve smokingu. Marx, vidouce tu hrůzu, padl na kolena a začal usedavě plakat. Zacharias Nach stál neschopen slova. Mrňous Frank kroutil hlavou a zuřivě hleděl na Brutuse. Paladin Maximus mlčky shlédl výsledek Brutusova soukromé genocidy.

„Pane!“ křičel Brutus. „Hlásím, že úkol je splněn. Nepřítel byl zničen beze ztrát na straně Bratrstva, pane!“

Paladin Maximus se ještě chvíli díval na Brutuse, jako by čekal ještě nějaké vysvětlení. Pak na něj z plných plic zakřičel:

„Ty zhovadilej barvoslepej kreténe! Ty nepoznáš červenou světlici od zelené? Jsi okamžitě degradován a až se vrátíme na základnu, půjdeš před vojenský soud!“

Brutus chvíli nechápal, ale pak mu to celé došlo. Rozhlédl se po hale, podíval se na mrňouse, který na něj hleděl nenávisným pohledem. Jako by v jeho tváři zahlédl známky škodolibé radosti.

„To asi těžko,“ řekl Brutus.

Jeho laserový gatling se opět roztočil.

Hlášení o výsledku mise.
dle denního rozkazu 2378/142.

Rozkaz provedl:

Týmy Bravo a Omega pod velením
paladina Maximuse (R.I.P.)

Tým Bravo a Omega dorazil na místo určení v 09:25 a kvůli neschopnosti průzkumníka des. Francise Mrňouse (R.I.P.) se výsadek setkal s tuhým odporem těžce ozbrojených ghoulských separatistů.

I přes jejich obrovskou přesilu se týmu Omega pod velením čet. Clementuse Brutuse podařilo probojovat až do separatistické základny a zneškodnit ghoulskou zbraň hromadného ničení, zvanou G-BOMBA.

Zejména díky chybě spojovacího důstojníka des. Turína Juventuse (R.I.P.) se buhužel jednotce Omega a Bravo nepodařilo vyprostit z obklíčení ghoulských separatistů a tým Bravo pod vedením pal. Maximuse (R.I.P.) při pokusu o průnik padl.

Když už se zdálo, že síla Bratrstva, jejíž prodlouženou paží byl tým Omega, prorazí separatistické sevření, zbabělí ghouští sebevrazi odpálili nálože a továrnu do základů zničili.

Jakožto jediný přeživší a svědek celé této otřesné události, modlím se za padlé bratry, necht' jejich duše spočívají v pokoji.

Vypracoval: des. Clementus Brutus
Za pomoci ml. písárky: Rády Dajkové

Denní rozkaz BOS ALPHA 2388/212.
Příjemce: des. Brutus

Vojáku,

s lítostí v duši sdílíme žal nad ztrátou
Vašich milovaných spolubojovníků. Necht' jejich
duše naleznou věčný klid.

Za Vaši příkladnou činnost při splnění
denního rozkazu BOS ALPHA 2378/142. Vás
povyšujeme do hodnosti

p a l a d i n B r a t r s t v a

a s okamžitou platností se stáváte velitelem
nového týmu Bravo s hodností velitele nového
podpůrného týmu Omega.

Věříme, že po návratu do činné služby budete
i nadále příkladem všem bratrům a sestrám,
synům a dcerám Bratrstva.

Rozchod.

Generál Barbecue v.r.

zpracovala: R. Hulihenová, písarka 3. stupně